

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 326/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku dnia 18 lutego 2022 roku sygn. II K 726/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>- zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu były wyższe niż nieznaczne, podczas gdy właściwa analiza elementów podmiotowych i przedmiotowych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>czynu, a zwłaszcza sposobu i okoliczności popełnienia czynu, prowadzi do wniosku, że zarówno wina oskarżonego, jak i szkodliwość czynu były nieznaczące;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd Rejonowy w Radomsku w wyroku wydanym w sprawie II K 726/21 uznał K. K. (1) za winnego popełnienia czynu wypełniającego dyspozycje art. 178a § 1 kk i wymierzył mu karę 120 stawek grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na 30 złotych. Ponadto orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Tymczasem apelant uważa, że</p>				

prawidłowa ocena stanu faktycznego prowadzi do wniosku, że zarówno wina oskarżonego, jak i szkodliwość czynu były nieznaczne i zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego.

Sąd odwoławczy zauważa, że sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 5 lat, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Orzeczenie o

warunkowym umorzeniu jest zawsze fakultatywne. W sytuacji oskarżonego K. K. rzeczywiście spełniono niektóre przesłanki wskazane przez ustawodawcę, które wini zaistnieć do sięgnięcia po instytucję określoną w art. 66 kk. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, w/w był uprzednio niekarany, a dotychczasowy sposób życia wskazuje, że przedmiotowe zachowanie było incydentalne w jego życiu. Nie można jednak pominąć całokształtu okoliczności towarzyszącym przedmiotowemu czynowi. Oskarżony jechał bowiem w dniu 3 kwietnia 2021 roku po drodze (...) km w kierunku C., gm. K., powiat (...), woj. (...), niemał w samo południe (około godziny 13.00), na niebezpiecznym, remontowanym odcinku drogi, a dodatkowo kierując pojazdem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

był sprawcą kolizji z pojazdem marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Obok powyższych prawidłowo ustalono, że jadąc pojazdem oskarżony był w stanie nietrzeźwości odpowiadającym wysokości 0,9 promila alkoholu we krwi.

Zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania zgodnie z jedną z przesłanek art 66 § 1 kk jest możliwe przy wykazaniu, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna. Podczas dokonywania oceny społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Sąd odwoławczy podziela zdanie

sądu rejonowego, że
szkodliwość
społeczna
przypisanego
oskarżonemu czynu
jest znaczna.

Wbrew stanowisku
apelanta Sąd
Rejonowy wziął w
należytych stopniu
pod uwagę wskazane
ustawowe
okoliczności, mające
wpływ na ocenę
jej stopnia, a które
to enumeratywnie
znajdują się w
art. 115 § 2
kk. Przy ocenie
stopnia społecznej
szkodliwości czynu
popelnionego przez
oskarżonego sąd
wziął pod uwagę,
że przestępstwo
zostało popelnione
z winy umyślnej.
Natomiast nie mają
wpływu na ocenę
stopnia społecznej
szkodliwości czynu
takie okoliczności,
jak: niekaralność
sprawcy, jego
dotychczasowe
życie, jego
właściwości i
warunki osobiste,
trudna sytuacja
rodzinna związana
z chorobą członka
rodziny - ponieważ
okoliczności te sąd
uwzględnił przy
wymiarze kary. Sąd
Rejonowy wziął
pod uwagę podczas
oceny stopnia
społecznej

szkodliwości
popelnionego przez
oskarżonego K.
K. (1) czynu
takie przesłanki jak:
"rozmiar grożącej
szkody" oraz "waga
naruszonych przez
sprawcę
obowiązków". W
realiach niniejszej
sprawy, dostrzec
należy, że oskarżony
kierował
samochodem
osobowym po
drodze publicznej,
w środku dnia,
gdzie natężenie
ruchu jest co do
zasady największe w
warunkach
wymagających
szczególnej
obserwacji i
skupienia z powodu
remontów, mając
około 0,9 promila
alkoholu we krwi,
który to stan
nietrzeźwości
wyraźnie
przekraczał próg,
statuujący stan
nietrzeźwości
określony w art. 115
§ 16 kk, dodatkowo
powodując kolizję.
Tym samym
zagrożenie w ruchu
drogowym, jakie
spowodował swoim
nieodpowiedzialnym
zachowaniem
oskarżony, ocenić
należy jako znaczne.

Sąd meriti
prawidłowo ocenił
ruchliwość drogi,

którą jechał oskarżony, tj. stopień natężenia ruchu, porę dnia w połączeniu z przejechanym odcinkiem drogi i warunkami atmosferycznymi, odległość do planowanego celu podróży, ilość spożytego alkoholu i jego rodzaj deklarowany przez oskarżonego, w połączeniu z w/w wynikami pomiaru i ewentualnie takimi okolicznościami, w jakim stadium czy to przyswajania, stabilizacji czy może eliminacji znajdował się spożyty alkohol w organizmie oskarżonego podczas pomiarów.

Wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu kształtowały się bowiem na poziomie, który w ocenie sądu okręgowego, wykluczał możliwość wydania innej decyzji tj. wnioskowanego przez obrońcę zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Sąd

odwoławczy stoi na stanowisku, że zasadne jest stwierdzenie, iż zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania, winno następować - co do zasady - w przypadkach nieznacznego przekroczenia dozwolonego ustawowego progu stanu nietrzeźwości, a przy braku okoliczności obciążających sprawcę.

Reasumując: nie sposób, wobec wskazanych okoliczności, uwzględnić apelacji obrońcy i zgodzić się z twierdzeniem, że czyn oskarżonego pozostawał na tyle społecznie nieszkodliwy, że możliwe było zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy oraz wymierzoną przez Sąd Rejonowy karę należy uznać za w pełni uzasadnioną. Tak

<p>określona sankcja będzie stanowiła odpłatę adekwatną do zawinienia, stopnia społecznej szkodliwości czynu, a przede wszystkim spełni cele z zakresu prewencji indywidualnej, będzie także "lekcją wychowawczą" dla oskarżonego. Kara ta spełni również cele z zakresu prewencji generalnej i nie może zostać uznana za rażąco za surową.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres jednego roku próby, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, ograniczając zakaz do kategorii pojazdów, której dotyczyło zdarzenia, zaliczenie na poczet wskazanego wyżej środka karnego okres od dnia zatrzymania prawa jazdy, orzeczenie wobec oskarżonego 3000 zł świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Pomocy Postpenitencjarnej;			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Brak podstaw do zmiany wyroku z urzędu.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
sprawstwo, wina, kara;			

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
Brak jest podstaw do korekty w wyroku w tym zakresie.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

2	<p>O kosztach postępowania odwoławczego sąd okręgowy orzekł na podstawie art.636 § 1 kpk i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, ooz. 1026) z późn. zm. oraz art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Z tego powodu sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego K. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 złotych opłaty za drugą instancję oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków w postępowaniu odwoławczym, uznając iż sytuacja materialna oskarżonego nie uzasadnia od zwolnienia w/w od obowiązku ich ponoszenia.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia	
----------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 18 lutego 2022 roku wydany w sprawie II K 726/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana